KARİKATÜR

BAHARDA BAŞA GELENLER:

Kelebekler — Aman ne güzel, koncalar açılmış...
Konca — Aman ne fena, kelebekler meydana çıkmış!..

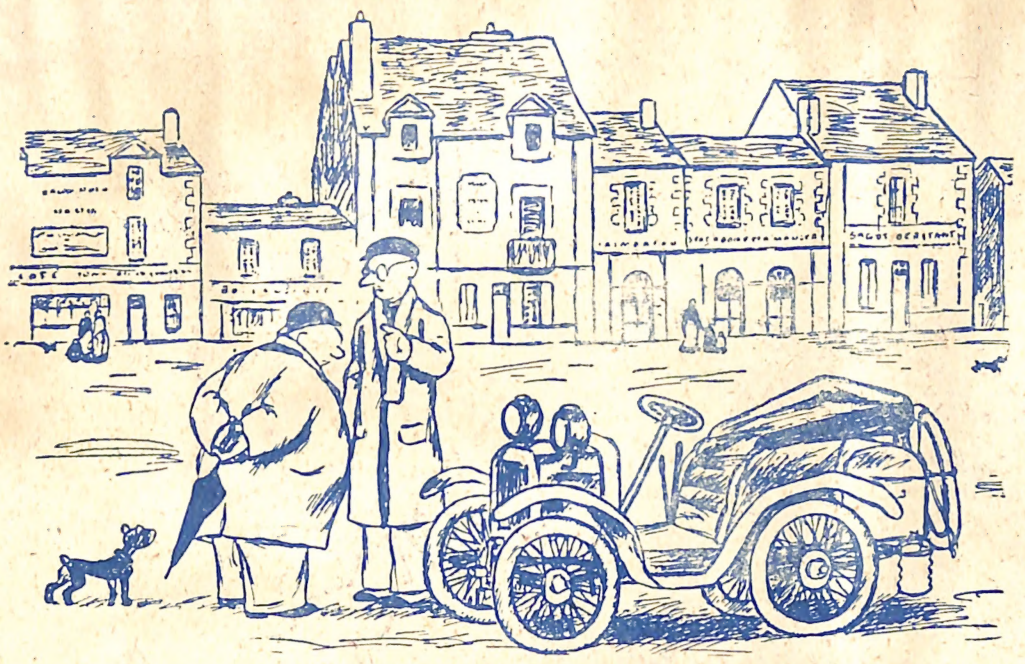

— Otomobil mi? Eh, fena değil..
— Yahu yarım ağızla ne söyleniyorsun. Sahibi eşini bulamazsın antikadır dedi. Gözünü aç!...

Davulcu — Şopen büyük sanatkâr vesselâm. Parçalarında davula az iş vermiş!

— Seviyor çıktı ama, hangisine tuttuğumu unuttum. Hanri mi, Ernest mi, Jak mı seviyor?...

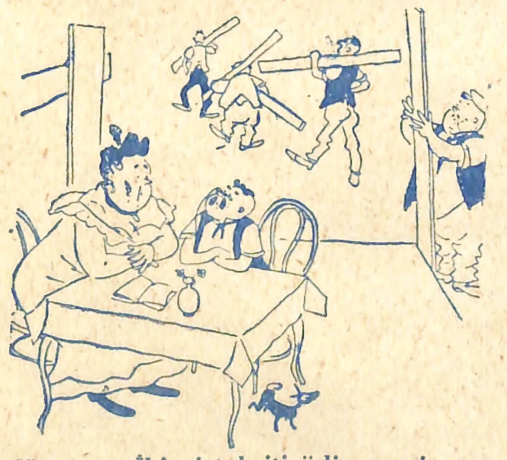

Koca — İkinci taksiti ödiyemeyince evin bir duvarını daha söktüler. Sonu ne olacak, merak etmiye başladım!..

Makinist — Bu öyle âdi tren değildi. Kaza olursa imdada yetişmek için hazırlanmış hususî trendi!...

YENİ İCATLARDAN: 1

Banyodaki — Ayaklarımla vücudümü ayni suda yıkamayı temizliğe uygun bulmadığım için böyle bir usul icat ettim!.

YENİ İCATLARDAN: 2

— Karım etrafı göremiyormuş. Şikâyet edip duruyordu. Başım dinç olsun diye böyle bir çare buldum. Şimdi o da rahat, ben de!...

Kızıl, kızamuk, difteri, grip gibi ağız ve boğaz yolile vücuda giren mühim bulaşıcı hastalık ! a rdan korur. Reçetesiz satılır.

4 üncü cildimiz

104 üncü sayı ile dördüncü cilt koleksiyonlarını tamamlıyan okuyucularımız ellerindeki sayıları idarehanemize göndererek hususî kapaklarımızla ciltletebilirler. Dördüncü cildimiz 79 uncu sayıdan başlamakta ve 104 ncü sayımızla tamamlanmaktadır. Cilt ücreti 50 kuruştur.

Kolleksiyonlarını dışardan ciltletmek için idarehanemize gönderenler cildiye ve posta ücreti olarak 65 kuruş göndermelidirler. Ciltler bir hafta zarfında ikmal edilerek iade edilir.

Kolleksiyonlarını bulundukları yerde ciltletmek istiyen okuyucularımıza 35 kuruş mukabilinde hususî kapaklarımızdan gönderebiliriz.

Dinlerin Tarihi

Din âlimimiz Ömer Riza Doğrul'un yazdığı bu kıymetli eser sade bir cilttir ve bütün dünyadaki dinlerin ilmî ve tarihî seyirlerini etrafile ve açık bir lisanla anlatmaktadır.

Fiatı 75 kuruştur.

No. 123 CİLT: 5 YİL: 3 FIATI 10 KURUŞTUR 5 MAYIS 1938

KARİKATÜR

ÇIKARAN: SEDAT SİMAVİ

İdarehanesi:

İstanbul: Ankara caddesinde hususî daire. Posta kutusu: İstanbul 103

ABONE ŞARTLARI:

Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

✻ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SIYASİ VE EBEDİ MİZAH MECMUASI ✻

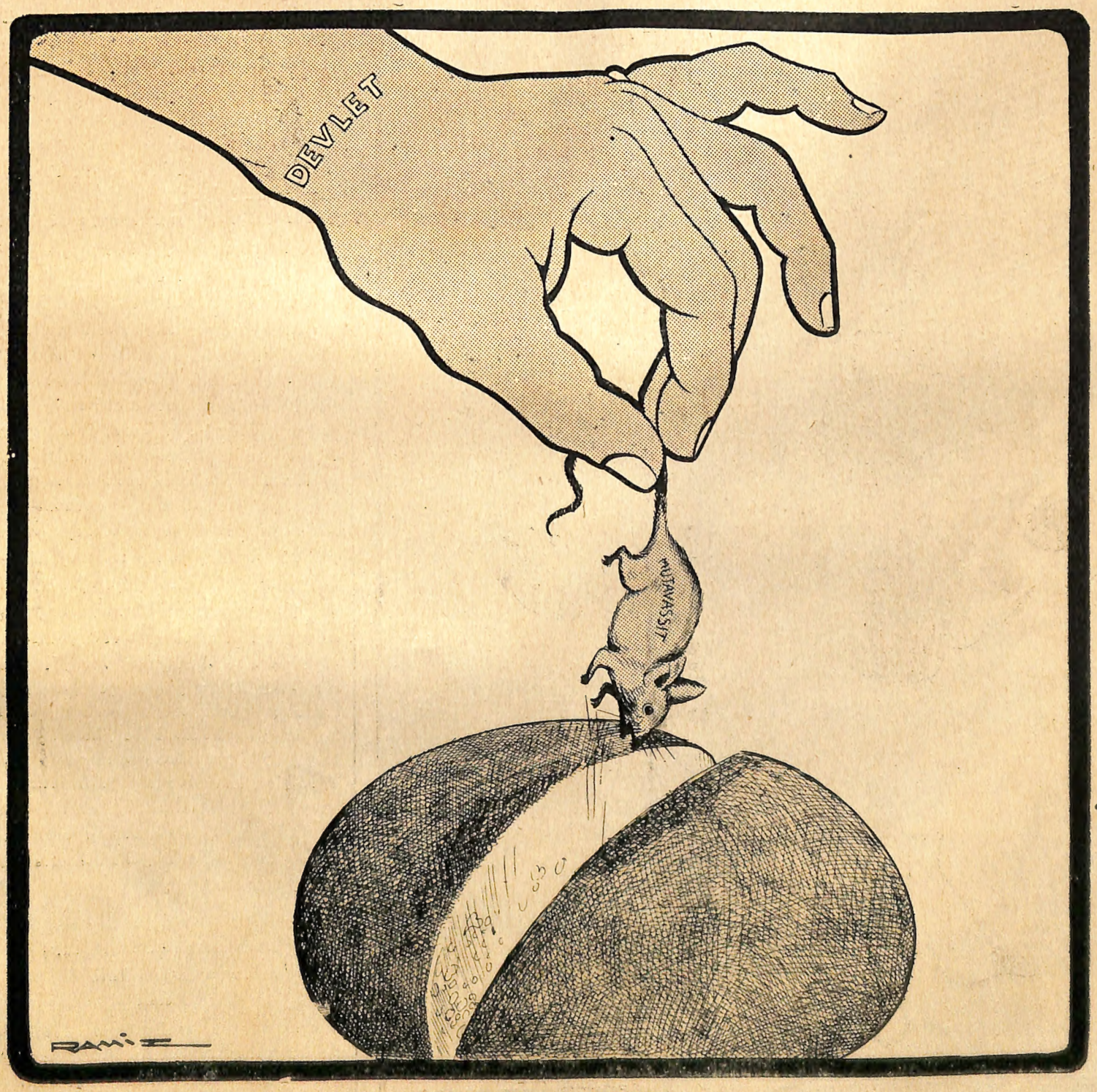

EKMEK İŞİNDE TEMİZLİK:

Hükûmet, mutavassıtları ortadan kaldırıp, halka temiz, mugaddî ve ucuz ekmek temin edecek!...

HAYVANLAR KONGRESİ

Bu piyes el yazması bir eski Hintçe kitapta görülerek terceme edilmiştir.

[Sahne Ganj nehri civarında balta görmemiş bir orman... Dünyanın her tarafından gelen beş bin çeşit hayvan, muazzam bir kongre halinde toplanmışlardır. Fil ve deveden pireye kadar her hayvan sınıfının bir, iki mümessili vardır. Kongre âzasının sürekli alkışları arasında fil riyaset kürsüsüne gelir ve söze başlar.]

Fil

Mamutların hafidi olan ben burada hazır bulunan hayvanların en ihtiyarı sıfatile kongreyi açıyor ve her şeyden evvel riyaset makamına seçilmemden dolayı sonsuz şükranlarımı muhterem âzaya arzediyorum.

Kongremiz vaktile Nuh peygamber teknesinde toplanmış olan beynel hayvanat kongresinin ikincisidir. Mevzuumuz tamamile akademik mahiyette olacak ve politika ile alâkası bulunmıyacaktır. Müsaadenizle tezimizi hulâsa edeyim: İnsanlar hayvanlardan geldiklerini ve derece derece terakki ve tekâmül ederk bugünkü mertebeye eriştiklerini iddia ediyorlar. Bizim tezimiz bunun aksini isbata matuftur. Yani Tanrı evvelâ insanları yaratmıştır. Fakat bunlardan bir kısmı hallerinden memnun olmadıkları için kendi arzularile insanlıktan istifa etmişler ve bu şekle girmişlerdir.

Kongremizi meydana getiren âzadan her biri - bana evvelden vermiş oldukları bir liste mucibince - söz alacak ve cinslerine ait olan hakikati huzurunuzda izah edeceklerdir. İlk söz deve kardeşimizindir.

[Deve riyaset makamının önündeki kürsüye gelir ve söze başlar]

Deve

Ben vaktinde iri yarı, gücü kuvveti yerinde bir insandım. Sırt hamallığı ederek hayatımı kazanırdım. Bulunduğum memlekette çıkarılan bir kanunla sırt hamallığını yasak ettiler, taşıyacağım yükü ya ellerimde, yahut da bir el arabası içinde taşımıya beni mecbur ettiler. Halbuki ben arkamdaki ağırlığa alışmıştım. Sırtımın ortasında nasırdan bir semer peyda olmuştu. Yükümü kaybedince âdeta safrası boşalmış bir gemi gibi balon yapıp havalanmıya ve etrafa yalpa vurmıya başladım. Buna mukabil kollarım eski yüklerimin yirmide biri ağırlığında bir yükü kaldırmakta âdeta güçlük çekiyordu. Şehirde çalışarak nafakamı temin etmek imkânını kaybedince Beyabanın yolunu tuttum ve Tanrıdan beni aza kanaat eder bir yük hayvanına çevirmesini yana yakıla niyaz ettim. Duam kabul olmuş olacak ki, o günden itibaren kendimi deve adile bügünkü mertebeme ermiş buldum.

Fil

[Önündeki deftere bakarak]

Söz aslan kardeşimizindir.

Aslan

Ben vaktile pehlivandım. Harikulâde kuvvetim sayesinde sırtını yere getirmediğim rakip yoktu. Yalnız bir talisizlik eseri olarak Manajer denilen bir revi simsarlar eline düştüm. O memleket senin, bu memleket benim, beni

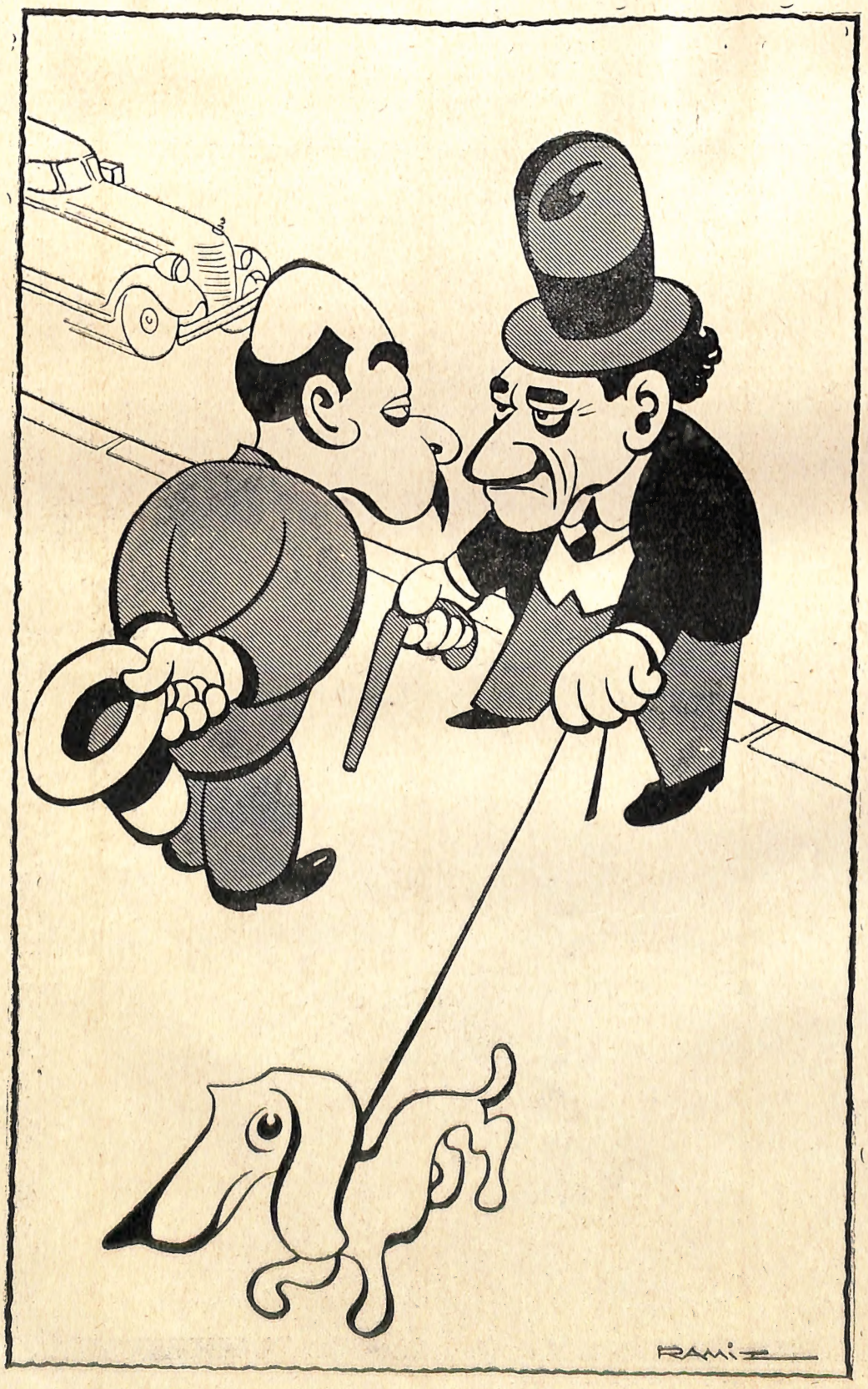

— Karım, yüz lira isterim diye balta oldu..
— Bir şey yontabildi mi bari?!..

âdeta boğazı tokluğuna oradan oraya sürmiye başladılar. Ben tefi çalardım, parsayı onlar toplardı. Bundan başka beni anlıyamadığım bir takım dalaverelere âlet ederlerdi. Meselâ iki dakikada sırtını yere getireceğim bir rakiple iki saat uğraşmamı emrederlerdi, yahut «Bugün yalandan yenil ki, haftaya bir müsamere daha tertip edelim» derlerdi. Sonra hakem denen bir takım adamlar göz göre hakkımı yerlerdi. Ben de deve biraderimiz gibi insanların muamelesine kahrederek Tanrıya istifamı sundum bugünkü hali aldım.

Fil

Şimdi söz sırası kırkayak kardeşimizindir.

Kırkayak

Benim insanlıktan istifamın sebebi tamamile iktısadî bir takım sebeplerden neşet etmiştir. Kalabalık bir aile babasıydım. Kazancım çoluk çocuğumun boğazına ve üstüne başına kifayet ediyordu. Ancak evlâtlarımdan her birinin kırk ayağına kaç çift kundura lâzım olacağını şöyle bir hesap ederseniz beni insanlıktan istifada haklı bulursunuz. Hele futbol oyunu çıktıktan sonra vaziyetim büsbütün bozuldu ve nihayet, yukarda arzettiğim gibi insanlıktan istifamı vermiye mecbur oldum.

Fil

Sen anlat bakalım istifanın sebebini tahtakurusu kardeş.

Tahtakurusu

Bendenizinki de yine iktısadîdir ve evlât çokluğu yüzündendir. Bulunduğum memlekette mektepler tıklım tıklım doluydu. Çocuklarım sınıfta kalabalıktan eziliyorlardı. Hattâ buna razı olsam da çok kere çocukları mektebe kaydettiremiyordum. Bir gün ellerimi açarak: «Ey Ulu Tanrı! evlâtlarımı dershanelerin boş kalan yerlerinde yani sıra aralıklarında, tavan tahtası boşluklarında, duvar üzerlerinde duracak ve Maarifin nasihatlerinden istifadelerini temin edecek bir şekle sok, dedim ve böyle oldum.

Fil

Şimdi söz sırası senindir örümcek kardeş...

Örümcek

Ben gayet usta bir sanatkârdım. Son derece ince kadın çorapları örerdim. Fakat bulunduğum memlekette büyük fabrikalar kurulup sağlamlıkta benimkilerden bir derece daha farklı çoraplar meydana gelmiye başlayınca iflâs ettim ve rızkımı hayvanlar âleminde aramıya mecbur oldum.

Fil

Sen söyle bakalım sümüklüböcek kardeş.

Sümüklüböcek

Ben de aşağı yukarı bir rekabet kurbanıyım. Ben eskiden kalem kâtibiydim. Elim biraz ağırdı fakat yazdığım yazıların nefasetine diyecek yoktu. Ancak memlekette bir yazı inkılâbı oldu.

ÜSTATLAR

Hangi edibi görsem devrinin üstadıdır,
Üstat ismi onların zannım göbek adıdır!

Kimisi dâhîyim der, uzun lâfın kısası,
Keşfedilmiş ne varsa hep onun icadıdır!

Kimi selâm vermeden sanatkârım der, yürür,
Kusuruna bakmayın, bu kendi isnadıdır!

Hepsinin sanatı da, kudreti de yolunda,
Eksik olan noktası varsa istidadıdır!

Böyle kendi kendine üstat olmak dururken,
İlme ömür tüketmek cehlin en berbadıdır.

Genç yaşında yükselen insanların pek çoğu,
Ya bir kibar evlâdı veyahut da damadıdır.

Böylesi yoksa eğer hısmından, akrabandan,
Bahtına küs: O, senin feyzinin cellâdıdır.

Gözlerin hangi yana çevrilse korkunç görür,
Erkekler sanki bir dev, kadınlar da cadıdır!

Böylesi varsa eğer ardına bakma, yürü,
Kavga çıkarsa dayın mahkemede kadıdır.

Bir laladır ki, şöhret seni tutar elinden,
Servet seni koynunda büyüten bir dadıdır.

İstibdadın her nevi birbirinden fenadır,
En fenası evdeki kadın istibdadıdır,

Yazıp beğenmediğim bu gazelin kusuru,
Fazla olan tuzile eksik olan tadıdır...

Her hafta bir yığın söz buluyor Çamdeviren,
Ne yapsın ki, bu onun başlıca iradıdır!

Çamdeviren

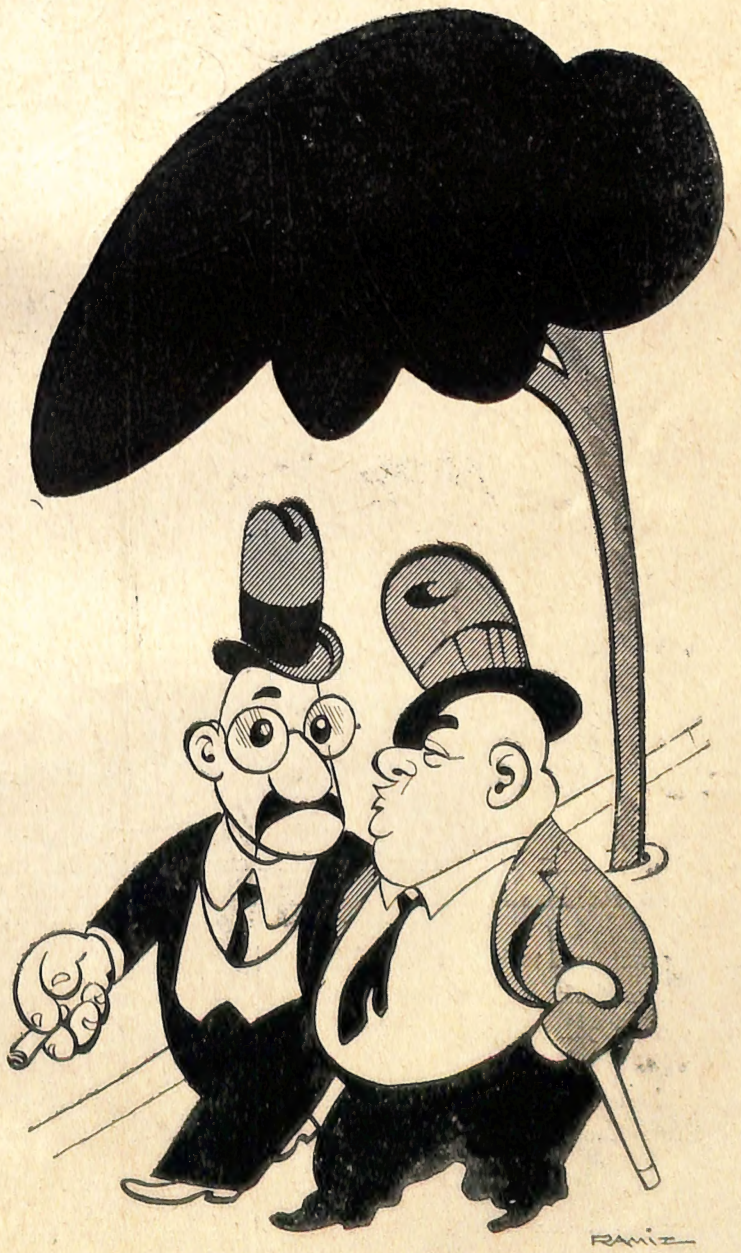

— Apartıman yaptırmak hastalığı salgın halini aldı...
— Ayol doktorlar gibi lâf ediyorsun!...

— İyi dost odur ki, insanın karanlık zamanında imdadına yetişir...
— Benim dostlarım o bakımdan iyidir, hepsi gece gelirler!...

Üstelik yazı makinesi diye bir âlet de çıkınca ekmeksiz kaldım ve insanlar dünyasından çekilmiye mecbur oldum.

Fil

Hacı leylek kardeşimiz senin cinsini değiştirmene sebep nedir?

Leylek

Sayfiye belâsı mirim... Yaz yaklaştı mı refika cariyeniz «Bu sene nerede hava tebdiline gideceğiz» diye tuttururdu. Buna sonradan bir de seyahat göreneği inzimam etti. Her yıl sayfiyeden başka bir de ecnebi memleketindeki sergi ve plâja gitmezsek refika dünyayı gözüme zindan etmiye başlardı. Zaten Tanrının sevgili kullarından olduğumu biliyordum. Ellerimi açtım, «Ya rabbi! sen bana ya tetebbü seyahati tertibinden ganice yol parası ihsan et, ya iki kanat ver ki, mübarek başım dinç olsun» dedim. Tanrının gaip hazinesi harcırah faslında artık para kalmamış olacak ki, bana istediğim kanatları ihsan etti. Şimdi kış oldu mu refika ile beraber kanatlarımızı açarak sıcak memleketlere gidiyor, yaz gelince de serin sayfiyelere dönüyoruz.

Fil

Söz sırası sende papağan kardeş..

Papağan

Ben hafızdım, Hafızların bozğuna uğradığı bir tarihte sesi güzel olanlar piyasa hanendeliği, operet aktörlüğü vesaire gibi işler buldular. Ben bunu beceremediğim için kuş olmayı Tanrıdan istida ettim.

Fil

Söz sırası yenkeçtedir.

Yengeç

Biz de bir zamanlar insandık. Hem afili bir insan. Astığımız astık, kestiğimiz kestikti. İşimiz yangınlarda tulumba kaldırmaktı. Rakıyı binlikle çeker, «Var mı bize yan bakan» diye racon keser, ceket omuzda yanyana yürürdük. Yeni yangın arabaları çıkınca işimiz aynasızlaştı. Üstelik hükûmet de ensemize bindi. Hasılı postu değiştirip işi Akıntıburnu çağanozluğuna dökmekten başka çıkar yol bulamadık.

Fil

Sen söyle bakalım uzun yenge.

Yılan

Biz, esrar, kokain, eroin gibi keyifli maddeler kaçakçısıydık. Kârımız yolunda idi. Fakat ikide bir polis baskınına uğrar, kolumuzdan, bacağımızdan yakalanarak deliğe tıkılırdık. Sonunda dua ettik: «Ulu Tanrı! sen bizi baskına uğradığımız zaman rasgele bir deliğe süzülüp kaçacak kolsuz, bacaksız bir mahlûk yap» dedik. Böyle olduk.

[Bu esnada kongre âzaları arasında bir gürültü kopar, hayvanlar aralarında yakaladıkları yabancı bir mahlûku ite kaka riyaset kürsüsü karşısına getirirler.]

Köpek

Yüksek reis! Bu mahlûk bizden değildir. İnsandır. Hakkı olmadığı halde aramıza karıştığı için büyük bir cezaya çarpılmasını isteriz.

Fil

[Hiddetle]

Kimsin? Burada ne arıyorsun?

İnsan

Rica ederim. Bana ilişmeyin. Katiyen kusur ve kabahatim yoktur. Ben ormanın kenarındaki dokuz köyün dokuzundan kovulmuş bir biçareyim ki, gidecek yerim kalmadığı için mecburiyetten buraya sığındım.

Fil

[Âzayı teskin ederek]

Muhterem arkadaşlara sükûn bulmalarını tavsiye ederim. Mesele zannettikleri ve korktukları gibi değildir. Bu mahlûk tamamile bizlerdendir.

KARİKATÜR

Küçük bir fark

Hüseyin, Hasanın üstüne doğru koşarak eline sarıldı:

— Hasan, dedi, bana çabuk 25 lira ver. Müşkül vaziyetteyim. Bir arkadaş ötekine daima yardım etmelidir.

Hasan yüzünü ekşitip cevap verdi:

— Haklısın ama, ben daima öteki arkadaş olmayı tercih ediyorum.

DOĞRU SÖZ!

Acar koştu:

Anneciğim, dedi, bizim saat on biri on geçeyi çaldı.

Annesi sertleşti:

— Sersemleşme, saat on biri on geçeyi çalar mı?

— Elbette çalar. Saatimiz on dakika geri kalıyor.

KADINLAR:

— 1 —

— Bizden bir şey istediler mi?... Bebek olurlar!...

— 2 —

— Biz onlardan bir şey istedik mi? Dev anası kesilirler!...

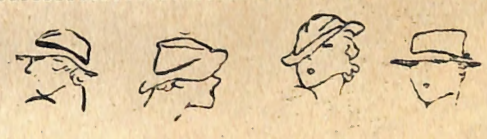

EMİN YER

Karakola otuz yaşlarında temiz kıyafetli bir adam girdi. Kolunda bir palto, elinde bir paket vardı.

— Bay komiser, sizden bir ricam var, Şu palto ile paketi size emanet bırakmak istiyorum, dedi.

Komiser bu ricayı garip buldu:

— Bay burası emanetçi dükkânı değil, karakol, dedi. Hem niçin eşyanızı başka yere bırakmayıp da buraya getiriyorsunuz?

Bay nezaketle cevap verdi:

— Müsaade buyurursanız izah edeyim. Bu gece bir eğlenceye davet edildim. Tabiî bir miktar içilecek; çalgı çalınacak, böyle olunca gece yarısına doğru kavga çıkacağı muhakkak. Nasıl olsa alayımızla size geleceğiz ve sabaha kadar ister istemez misafiriniz olacağız. Bize tabiî yatak yorğan ikram etmenizi beklemeyiz. Havalar da soğukça, Şuracıkta paltoma sarılıp uzanır, paketteki yüz yastığını da başımın altına koyup geceyi geçiririm.

YENİÇERİLER DEVRİNDE:

— Hınzır herif kazanı kaldırıp padişahı devireli hafta oldu... Yeni beşibiryerdelerden karına getirmeyi unutursun ha!.

KAVGACILAR

KÜÇÜK KOMEDİ

Kavgacılar

[Bay komiser sırtında paltosu, kolunda çantası karakola girer, soyunduktan sonra masasının başına oturur, nöbetçi polisi çağırır.]

Komiser

Vukuat var mı?

Polis

Gece yarısından sonra iki kişi getirdik karakola... İçeri odara bekliyorlar.

Komiser

Suçları ne?

Polis

Sokak ortasında dövüş... Biribirlerini epeyce hırpalamışlar. Birinin galiba gözü çıkmış... Öteki ayağının kırıldığını iddia ediyor.

Komiser

Beter olsunlar keratalar... **(Komiser yandaki odanın kapısını açar seslenir)** buraya gelin bakalım...

[Kapıda temiz kıyafetli iki adam görünür]

Uzun boylu

[Ötekine yol vererek]

Buyurun...

Kısa boylu

Estağfurullah siz geçin.

Komiser

[Şaşkın ve hiddetli]

Yahu be adamlar! gece yarısı sokak ortasında biribirinizi tava sapına çevirmişsiniz. Şimdi de nezaket yapıyorsunuz. Bu ne turşu, bu ne pehriz?..

Uzun boylu

[Nihayet girmiye razı olarak]

O eski bir mesele efendim... Unuttuk ve barıştık..

Kısa boylu

Müslümanlıkta kin mendil kuruyuncıya kadardır...

Komiser

Garip şey! Gözü çıkan hanginizdi bakayım...

Uzun boylu

Bendeniz efendim...

Komiser

Yahu ne var senin gözünde?..

Uzun boylu

O zaman çıktı sandım ama, çok şükür değilmiş..

Komiser

Ya senin ayağın?..

Kısa boylu

Bileğinden kırıldı sandım amma, çok şükür değilmiş...

Komiser

Siz kıyafetinizden ve lâkırdılarınız-

Erkek — Aysel yeni kocasını bir ayda eritmiş...
Kız — Elbette eritir... Onunla yağlı kuyruk diye evlenmişti!..

dan efendiden adamlara benziyorsunuz. **(Uzun boyluya)** Ne iş görürsünüz bakalım?

Uzun boylu

Maliyede memurum.

Komiser

Ya siz!

Kısa boylu

Avukatım.

Komiser

Yüksek tahsil görmüş iki insanın gece yarısından sonra sokakta vukuat çıkarması ayıp değil mi?

İkisi bir ağızdan

Mecburiyet olunca...

Komiser

Ne mecburiyeti?

Kısa boylu

Müsaade buyurursanız anlatayım. Biz ikimiz de Kadıköyünde otururuz. Dün gece sisten vapur işlemedi. Mecburen bu tarafta kaldık. Akşam saat yedide evinde bulunmıya mecbur olan iki aile babası için bir gece hürriyetine kavuşmanın ne olduğunu bilirsiniz.. Arkadaşla evvelâ içtik, sonra çalgıya gittik. Çalğıdan sonra bara uğradık. Sokağa çıktığımız zaman saat ikiye yaklaşıyordu. Akşamdan bir otele uğrıyarak iki yatak tenbih etmeyi akıl edememiştik. Nereye başvurduksa ya kapıyı açmadılar, ya «Bu gece sis dolayısile kalabalık fazla... Yatak kalmadı» dediler. Derken efendim karayel rüzgârile beraber sulu bir kar da yağmıya başlamaz mı? Sokakta kalırsak muhakkak ölürdük. Arkadaşın aklına bir çare geldi. Sokakta gürültü çıkaralım, yalandan dövüşelim» elbette bizi barındıracak bir yer bulurlar» dedi. Arkadaşın plânını tatbik ettik. Sokağın ortasında altalta, üstüste boğuşmıya ve bağırışmıya başladık. Evvelâ bekçi, sonra bir polis yetişti. Bizi karakola getirdiler ve içeriki sıcak odada müreffehen misafir ettiler.

Boncuk

ON ALTI YAŞINDAN AŞAĞI ÇOCUKLARIN SİNEMALARA GİRMELERİ YASAK EDİLİYOR:

— Fena manzaralar görüp ahlâkımız bozulmasın diye bizi sinemalara almıyacaklarmış...

— Filimlerden dolayı mı?..

— Zannetmem, seyircilerden dolayı olsa gerek!...

ANLAŞMAK İSTEMİŞ...

Bir aydanberi hastanede yatıyordu. İki güne kadar dışarı çıkacaktı. Fakat bacaklarından birinin yerine tahta bir bacak takılmış olarak.

İlk gideceği yer mahkeme olacaktı. Kaybettiği bacağa mukabil bunun kesilmesine sebep olan sakar şoförden on bin lira tazminat istiyecekti.

Bunu haber alan şoför bir anlaşma ve uzlaşma yolu bulmak ümidile hastaneye geldi.

— Ben insaflı adamım, dedi, tazminat istemene bir şey demiyorum... Hakkındır. Ben de bacaklarımdan, hattâ otomobilimin tekerleklerinden birini kaybetsem zarara uğrar ve sebep olandan tazminat isterim... Fakat on bin lira çoktur.. Ben topu topu bir otomobili bulunan bir şoförüm. Kırk tane otomobilim olaydı sana hak verirdim.

Hasta cevap verdi:

— Ben de topu topu iki tane ayağı olan bir adamım. Kırkayak denilen haşarattan biri olaydım da birini kaybedeydim, on bin lirayı çok görürdüm.

YOBAZLAR

«Yobaz» tipi eski devrin
En iğrenci, gülüncüdür!..
Üfürükçü, imam, meyzin,
Cer hocası, büyücüdür!..

★

Melaneti etti tesir,
Yurdun yedi bucağına!..
Cümhuriyet dikti incir,
Ne mutlu ki ocağına!..

★

Büyük sarık, cübbe, şalvar,
Heybetini tamamlardı!..
İçlerinde en canavar,
Bence eski imamlardı!..

★

Karıştırdı nice sene
Dine dünya işlerini!..
Çaldı, bağlıyorken çene,
Ölülerin dişlerini!..

★

Camideki ârsızlığı
İrişmişti göge yerden:
Menederken hırsızlığı,
Yağ aşırdı kandillerden!..

★

Palavradan yılmıyordu,
Uzatırdı her vâzını!..
Para yoksa kılmıyordu,
Cenazenin namazını!..

★

O imam ki: «Haram karı
«Kâfir eder bizi!..» derdi;
Bahçedeki kadınları
Minareden seyrederdi!..

★

Vâz ederken: «Rakı yasak!..»
Öğüdünü kullanırdı,
Sarığını çıkararak,
Meyhaneye yollanırdı!..

★

Karşısına çıksa şeytan,
Giydirirdi hattâ külâh!..
Kıyıyordu hiç sormadan,
Bir kadına hemen nikâh!..

★

Mahalleli ölse bütün
Yediden yetmişe kadar;
O, yapardı dernek, düğün:
Çünkü iskat vurğunu var!..

★

«Cehennem var!.. Günah!..» diye
Kesiyordu sözümüzü!..
Dini almış silâh diye,
Boyuyordu gözümüzü!..

★

Gayri bize bu hokkabaz
Geçiremez buyruğunu!..
Dirilemez artık yobaz:
Titretmiştir kuyruğunu!..

Necdet Rüştü

Salamon — Rebeka, ayin bu yuzel manzarasi sana bir şey hatirlatmiyor mu?.. Rebeka — Hatirlatmaz olur mi kocaciyim. Hani yeçen yil değil, evvelki yil deyil, daha evvelki yil bana bir yumuş lira vermiştin ya, onu hatirlatiyor!...

HAVALAR BÖYLE GİDERSE:

— Gel sen zurnayı ben de tefi bırakalım da yine ıskara maşa satmıya başlıyalım!...

DUL KADIN MERAKLISI

Gevezelikte, lâf ebeliğinde en çaçaron mahalle karılarını beş, on bin adım geride bırakırdı. Savurduğu palavralara karşısındakileri inandırmak kudreti, onda, en yüksek dereceye ermişti. Lâkırdıya, ağzının sahanlığında Bahriye çiftetelisi oynatırdı. Yalancılıkta hep kontenjan harici muamele görürdü.

Onda yalanın, mübalâğanın çeşidi vardı: Çakır gözlüsü, ince bellisi, gerdan kıranı, göğüs titreteni vesaire... İnsan oğlunun boş bulunup aklına kalburla su taşındığı zamanları çok biçimli tasarlar, hele bu işte hiç yanılmazdı.

İstediğiniz kadar akıllı, dirayetli olunuz. Onun, eflâtun tüle büründürüp sahneye çıkardığı yalan perisine şıp diye gönül verirsiniz. En olmıyacak şeylere, meselâ, belediyenin süt meselesini, su meselesini, yol meselesini halletmiş olduğuna dair kıvırdığı yalanlara bile - eğer onun dilinden dökülmüşse - mutlaka inanır, tek ayağınızı kaldırır, çart diye üstüne basarsınız.

* * *

Sadede girelim:

Zengin dul kadınlardan çok hoşlanırdı. Böylelerinin hem paralarını, hem mallarını, hem de gönüllerini çalar, fakat bir defa çalıp savuştu mu, bir daha da ele geçmezdi.

* * *

Zengin dulları mahalle bekçileri vasıtasile bulurdu. Gündüz mahalle bekçisini bulur, ona uydurma bir isim, aslı olmıyan bir adres söylerdi:

— Buralarda benim akrabamdan bir Mebrure hanım olacak... Hani kocası geçenlerde sizlere ömür, vefat etmişti.

Eğer o mahallede, kocası yakınlarda ölmüş bir dul kadın varsa, bekçi dayı yalanın kuyruğuna basmış, hınk diye abanmıştı.

— Evet beyim... Bir ay kadar oluyor, halı tüccarı Keramet bey ölmüş, karısı dul kalmıştı. Fakat hanımın ismi Mebrure değil, Ülviyedir.

Artık mesele, süt derdinden daha kolay halledilmiştir. Seninki, Ülviye ha-

nımın evini öğrenir, hiç çekinmeden, korkmadan ve sıkılmadan kapıyı çalar, ve en yakın akraba imiş gibi içeriye dalardı. Artık ondan ötesi, dört başı mamur bir yalan kıvırmaktan ibaret kalırdı.

* * *

Bundan on beş sene kadar evveldi. Maruf doktorlardan Necdet Selâmi, bir gün kalp sektesinden ölmüş, arkasında bir dul karı ile bir de beş yaşında öksüz bırakmıştı. Doktor Necdet Selâmi, mesleğinde eli, işe yatanlardandı. Sağlığında hayli iş yapmış, karısına bir apartıman, birkaç dükkân ve yirmi bin lira kadar da para bırakmıştı.

Tesadüfler, fırsat düşkünlerinin ayaklarına gelirmiş... Seninki bunu öğrendi, kadının da kimsesi olmadığını öğrendi ve bu ölümden birkaç gün sonra çıtkırıldım tertibinden giyinip kuşanarak Maçkadaki apartımanın zilini bastı. Kapıyı bizzat müteveffanın genç, güzel ve zengin dul karısı açmıştı. Kadıncağızın, karşısındaki bu şık bayın bir tanıdık olup olmadığını kestirmesine vakit kalmadan senin palavracı, diline talâkat, endamına da su katılmamış bir zerafet verip söze girişti:

— Başınız sağ olsuna geldim. Bizim Necdet ölmüş. Ben İzmirde idim. Tesadüfen öğrendim.

Kadıncağız şaşalayıp şaşalamamak arasında yalpa vururken seninki tuvaletli, makiyajlı bir yalan daha kıvırdı:

— Efendim... Necdetle yakın akraba sayılırız. Amcamın torunu olur. İki ay kadar evvel bir mektup yazmış, bunun üzerine barışmıştık. Yirmi senedenberi dargın duruyorduk. Demek zavallıya eceli malûm olmuş.

Kadıncağızın, şüphelenmesine meydan vermeden sahte mektubu çıkarıp uzattı:

— İşte, dedi, zavallı Necdetin muhabbet dolu mektubu!..

Artık plân tamamlanmış, muvaffakıyetle tatbik edilmişti. Kadıncağız, sevgili kocasının bu yakın akrabasını içeri aldı, ikramlar, iltifatlar, dert dökmeler, hattâ Necdetin ölümüne karşılıklı ağlamalar ve daha neler de neler..

* * *

Aradan çok geçmedi. Seninki, kadıncağızı üçüncü ziyarette baştan çıkarıp kündeden atmıya muvaffak olmuştu. Doktor Necdetin dul karısı, dökülen tatlı dillere dayanamadı, ve kimsesizliğin verdiği cesaretsizliğe kurban giderek saf gönlünün yularını bizim palavracıya teslim etti.

Ve aradan yine çok geçmedi, evlenmiye karar verdiler. Öyle ya... Hayatta ikisi de yalnızdılar. Doktor Necdetin bu ter temiz, müşfik akrabasile evlenmek kadıncağız için bir ideal olmuştu. Filân gün nikâhları bile kıyılacaktı. Fakat nikâhtan evvel kadıncağızın yirmi bin lirasına, kurbanlık koyun gibi kıyıldı. Senin palavracı, paraları kökünden söküp cebine indirdiği gibi, bir daha ortalıkta görünmez ve şeytan külâhı giymiş gibi bir daha da ele geçmez oldu.

İspinoz

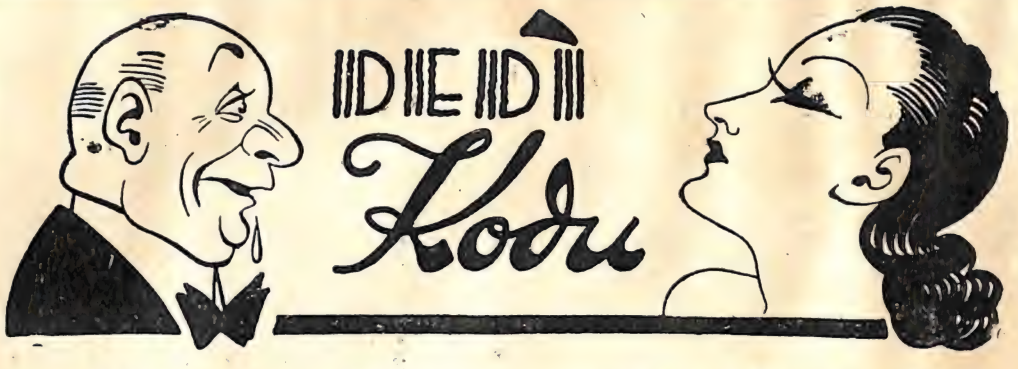

Kazaya Dair

●

Zengin bir köylüyü bir gün çiftliğinde dolaşırken bir yılan sokmuştu. Vaktile fennî tedbirlere müracaat etmedikleri ve bir takım kocakarı ilâçlarile zehirin tesirini gidermiye çalıştıkları için yara azdıkça azmış, nihayet adamcağızı sediye ile İstanbul hastanelerinden birine getirerek ameliyat yapmışlardı.

Köylünün İstanbulda bulunan dostlarından biri vak'ayı öğrendi ve hastaneye hatır sormıya gitti:

— Yahu geçmiş olsun... Bir kazaya uğramışsın...

Hasta hayretle gözlerini açtı:

— Öyle bir şey yok... Kazaya falan uğramadım ben..

— Amma yaptın ha... Kazaya uğramadın da neye burada yatıyorsun? Neye ameliyat yaptılar.

— Kazadan değil canım... Ayağımı yılan soktu da...

— İyi ya işte ben de onu söylüyorum...

— Sen onu söylemedin. Kazaya uğramışsın dedin.

— Peki, yılan sokmak kaza değil mi?

Hastanın canı sıkıldı:

— Lâf anlıyan beri gelsin, dedi, yılan beni kazara sokmadı. Bile bile mahsus soktu domuz...

●

DERHATIR ETMEK

Ahmet bey, Veli beye rasladı. İlk söz olarak:

— Ne tuhaf, dedi, sizi görünce hemen biraderinizi hatırlıyorum.

Veli bey hayretle sordu:

— Aman beyefendi, münasebeti kavrıyamadım, ben biradere zerre kadar benzemem.

— Benzemek meselesi değil, bana 50 lira borcu vardır..

Müthiş köpek

●

Ava merak salınca, bir çifte, bir çanta bir de köpek satın aldı.

Bir gün bir ahbabile beraber köpeği gezdirmiye çıkmışlardı. Ahbabı sordu:

— Nasıl, köpekten memnun musun?

— Son derece... Bir yerde durdu mu muhakkak av kokusu almıştı. Yanılmak dediğin şeyin bu hayvanda zerresini görmedim.

Tam bu sözleri söylerken köpek bir garajın önünde durakladı. Arkadaşı gülerek:

— Ne o, dedi, seninki duruyor, bir av mı hissetti garajda dersin.

— Şüphesiz.

— Etme yahu!

— Denemesi bedava anlarız.

Ve garaj sahibine seslendi:

— Baksana hemşeri, sen avcı mısın?

— Hayır.

— Bir avcı arkadaşın falan var mı? Sana bugünlerde bir iki av hayvanı hediye etti mi?

— Hayır.

Garaj sahibi geçti gitti. Mahir av köpeğinin sahibi etrafına bakınırken birdenbire:

— Mesele anlaşıldı, dedi, baksana garajın üstüne... Herifin soyadı Karaca imiş. Şimdi köpeğimin neden durduğunu anladın mı?..

●

DARBIMESEL:

Arkadaşı yeni nişanlıya sordu;

— Ne halt ettin be yahu! Keyfine karışacak değilim ama, hangi akılla servi boylu, alımlı, çalımlı büyük kardeşi dururken ufak tefek, yerden bacak, küçüğü intihap ettin?

— Ne halt edeyim birader, «Şerrinden ehveni şer ihtiyar olunur» derler. Ufak belâyı daha ehven buldum.

Nezaket meselesi

Oğluma amcası bir kutu şeker getirmişti. Çocuğun bir şey söylemeden hediyeyi kabullenmesine canım sıkıldı, bir küçük nezaket dersi vermek istedim:

— Oğlum, insan kendisine getirilen hediyeyi bir şey söylemeden alıp yürür mü?

— !!!???

— Sakın bir daha öyle yapma... Çok ayıptır...

— !!!???

— Haydi bakalım şimdi amcana ne lâzımsa söyle...

Oğlan düşündü, başını kaşıdı, sonra:

— Amca, bir daha şeker getirdiğin zaman böyle sigara paketi gibi küçücük kutu ile getirme sakın, dedi.

HELÂLİNDEN KAZANDI

Yankesiciliğe yeni başlamıştı. Kalabalık bir tramvayda dalgın bir yolcunun yelek cebinden bir altın saat aşırdı. Tramvay Karaköye gelince ikisi de indiler.

Acemi hırsız, saati kulağına götürdü, işlemiyordu.

— Eyvah, dedi, bozuk. Tamir için param da yok. Bari adamcağıza iade edeyim.

Ve öyle yaptı, dalgın yolcunun peşinden koştu:

— Bayım, dedi, saatinizi düşürdünüz.

Dalgın yolcu sevinçle:

— Evet, dedi, benim saatim, teşekkür ederim.

Ve acemi yankesiciye helâlinden bir lira bahşiş verdi.

KAYBOLAN ARKADAŞ

Kahvede yaşlıca bir adam anlatıyordu:

— Çocukken mahallede beraber oynardık. Sonra büyüdük, mektepte yanyana okuduk. Daha sonra beraber işe girdik, selerce bir kalemde beraber çalıştık, şöyle böyle kırk senelik bir hukukumuz vardır. Havadisi haber alınca hemen ziyaretine koştum. Fakat beni tanımadı.

Lâkırdının iptidasını işitmemiş olan biri sordu:

— Arkadaşınız bir kazaya mı uğradı? Aklını mı kaybetti?

— Hayır, dairemize umum müdür oldu.

ÇAMAŞIRCININ ÇAMAŞIRLARI

Yeni evlenmiş bir arkadaş hakkında dedikodu yapılıyordu.

Birisi dedi ki:

— Kimi aldı biliyor musunuz? Vaktile evinde çamaşır yıkıyan bir çamaşırcıyı...

Bir başkası ilâve etti:

— Çamaşırcının çamaşırlarını şimdi o yıkıyacak desene.

İKİZLER:

Bir çocuk anlatıyordu:

— Dün benim doğum günümdü. Babamın da doğum günü olduğu için annem hem ona, hem bana hediye verdi.

Bir çocuk sordu:

— Bir günde iki doğum günü nasıl olur?

— Tesadüf bu ya... Babam da, ben de Mayısın birinci günü doğmuşuz..

Bu konuşmayı dinliyen aptalca bir zat:

— Garip şey, dedi, babanla sen ikiz misiniz?

Numarası yetmez mı?

Hizmetçi, bir taksi şoförünü sevmiş, bir hafta sonra da gizlice nişanlanmışlardı.

Bayan, hizmetçiye çıkıştı:

— Kız, sen ne budala şeysin. Sevdiğin adamın daha adını bile öğrenmemişsin.

Hizmetçi, bizim bayan da ne sersem kadın gibilerden dudak bükerek cevap verdi:

— İsmini belki çabuk unuturum diye otomobilinin numarasını ezberledim. Bu yetmez mi?..

ASPİRİN YUTMUŞ

Palto hırsızı cürmü meşhut halinde yakalandı, derhal mahkemeye verildi.

Reis:

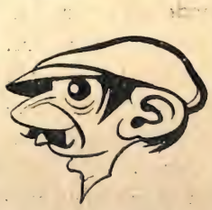

— Başkasına ait paltoyu çalarken vicdanın hiç sızlamadı mı?

Hırsız, ne münasebet der gibi biraz düşündükten sonra cevap verdi:

— Paltoyu çalarken iki tane aspirin yutmuştum. Ne ağrı duyuydum, ne sızı!

YENİ ZENGİNİN KARISI:

Bayan Safiye o akşam gazinoda «Sarı kordelâm...» şarkısını söylüyordu. Baş locada oturan yeni zenginlerden bay (...) in karısı, hiddetle kocasına çıkıştır:

— Aşkolsun bay! Sarı kordelâ modası çıkmış da bana hiç haber vermiyorsun.

Ve yeni zenginin karısı, şapkasındaki mavi kordelâyı gizlice söküp çantasına koydu.

Papağan

TARİHTEN ÇİZGİLER:

(Hiç okuması yazması olmıyan bir mutasarrıf ile edebiyat meraklısı bir kaza kaymakamı arasında)

Tahrirat kâtibi — Efendim şu mahut Şeyh efendinin derdesti için yazılan telgrafımıza kaymakam cevap veriyor: «Yapılan taharriyatta şeyhin darıcenane azimet eylediğinin istihbar kılındığı maruzdur» diyor. Ne buyurulur?

Mutasarrıf — Ne demek? Derhal derdesti için darıcenan denilen mahalle kuvvet sevkederek icabına baksın... Diye yaz!...

Sütü devirmek, ineği kurda yedirmekten daha az fecidir.

★

Azap duymak bir çeşit ceza görmektir. İster iyilik yaptığımız için, ister fenalık yaptığımız için olsun...

★

Köpeğini dövmeği aklına koyan herkes eline muhakkak bir sopa geçirir. Binaenaleyh köpek olmamak daima hayırlıdır.

★

Okkalı söylüyorsa, kesesi doludur. Okkalı söyliyenin daima hak kazanması da bundan ileri gelse gerek..

★

Çabuk verilen cevap, geç verilen paradan daha tesirlidir. Şu halde alacaklınıza karşı, eğer paranız yoksa, hemen bir yalan uydurunuz.

★

Bu devrin kadınına nekadar samimî davranırsanız, o nisbette muvaffak olursunuz. Fazla resmiyet ve iltifat bugünün kadınını ürkütür.

★

Para ile kadın, barut ve ateş gibi, beraber yaşıyamaz. Ya kadın, parayı veyahut para, kadını yer, bitirir..

★

Kadının biricik sevgilisi paradır. Ve paranın da en çabuk yola getirdiği mahlûk kadındır.

★

Tayyare mesafe ve radyo da zaman mefhumlarını ortadan kaldırdığı halde günlerimizi niçin şaşırmıyoruz?...

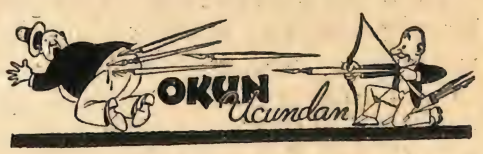

Dikkat ediniz; kadınlar ağlarken, gözleri sevgililerinin cepleri üstünde dolaşır. Acaba cüzdanı hangi cebindedir diye!

★

Yalnız zekâsına güvenen adam zaman zaman aç kalmıya mahkûmdur. O zekânın, çabucak kündeden atabileceği gafilleri de aramak, bulmak gerek!

★

Her işte kılı kırk yaran kimseler, aldanmıya mahkûmdurlar. Çünkü bunlar teferruata okadar dalarlar ki, o işin hakikî hüviyetini göremez olurlar.

Filozof

AŞK MODASI

ROMAN

Yazan: Ta.Ka.

— 2 —

Keleşlerin Recebe İstanbulda tali güldü. Bahriyeye ayrıldı. Hemşerileri Arnavutluğa doğru yola çıktıkları gün o, Kasımpaşadaki Camialtına gönderildi. Üç gün sonra müthiş marangoz olduğu tahakkuk edince havuzlardaki tamirhaneyi boyladı.

O zamanlar bahriyeye bazı mensuplarınca (Ocak) tâbir ediliyordu. İstanbulun nekadar bıçkın külhanbeyisi, uçarısı varsa bahriyeden yetişirdi.

Donanmayi hümayûn Haliçte çoktan küflenmiş, teknelerin dipleri kulaç kulaç yosun, midye bağlamıştı. Fakat Bahriyeli tosunlar, talim falan hak getire, Çiçekçi sokağında, Galata balozlarında racon kesiyorlardı. Açık göz dedin mi, bahriye ocağı yetiştiriyor, gözü pek, astığı astık, kestiği kestik aradın mı, yine orası (Lebbeyk) diyordu.

Keleşlerin Recep az zamanda Kasımpaşa havuzlarındaki marangoz tamirhanesinde nam verdi. Tamirat müdürü olan kaymakamın gözüne girdi. Altı ayda onbaşı, 9 ayda çavuş oldu.

Bir insanın talii açılmıya görsün, hele Recep gibi aklı evvel olursa çıkacağı mertebe hesaplanmaz.

Birdenbire Yıldıza çattı. Abdülhamit de marangozdu. Hususî marangozhanesine bir usta lâzım olmuştu. İstenilen ustanın okuyup yazma bilmemesi birinci şarttı. Hem cahil, hem usta bir marangoz aradılar. Keleşlerin Recepte karar kıldılar. Recep halifeyi rüyi zeminin hususî marangozhanesine yerleşti ve ne oldise oldu, beş - altı sene içinde miralaylığa atladı. Bir taraftan tüfengi bölüğünden maaş alıyor, bir taraftan Bahriye miralayı üniforması giyiyor, selâmlık resmiâlilerinde de hünkâr yaveri olarak boy gösteriyordu.

* * *

Bir insan nekadar açıkgöz olursa olsun, arada bir sersemleşiyor. İşte bizim Keleşlerin Recebe de böyle bir salaklık ârız oldu. Yüzbaşılığa terfi eder etmez evlenmeyi düşündü.

İstanbulun yerlilerinden bilip tanıdığı azdı. Hemşerilerinin ekserisi ile içtimaî mevkiini düşünerek selâmı, sabahı kesmişti. Yalnız bir tanesile arada bir buluşup yarenlik ediyordu. Bu da Veli dayı denilen biraz aptalca fakat bol bol hasis bir adamdı.

Veli dayı vezirlerden birinin ahçıbaşılığını yapıyordu. Vefa taraflarında evli barklı bir kadınla evlenmişti. Keleşlerin Recep baş göz olmak meselesini Veli dayıya açınca iş yarı yarıya olmuş sayıldı.

Haftasına kalmadan Recep efendi Veli dayının genç baldızı Pakize hanımla gerdeğe girdi.

* * *

Pakize çiçeği burnunda bir mahalle kızı idi. Sabahları ayaklarına takunyaları çeker çekmez, komşuya sabah kahvesine giden, akşama kadar yüz kapının yüz ipini çeken bir mahalle karısı namzedi.

Danğul dunğul da olsa, koca bir yüzbaşile evlenmek Pakizeyi büsbütün şirret, büsbütün küstah yapmıştı. Bu hususları kapıdaki emirberlerin üstünde bileye bileye nihayet Keleşlerin Recebi avucu içine aldı. Adamcağızı ağzı var, dili yok haline getirdi.

Yüzbaşı Recep efendi evde kılıbıktı ama, sarayı hümayûnda hünkârın gözüne girdikçe giriyordu. Dokuz yüz dört yılında kolağası, Dokuz yüz beş yılında binbaşı, dokuz yüz altıda kaymakam, yedide miralay, sekiz başlangıcında paşa olup meydana çıktı. Pakize hanımın etekleri zil çalıyordu. Vefadan: (Kibar yatağıdır, sadık bendegâna orası yaraşır) diye Beşiktaşta Serencebey taraflarında büyük bir konağa taşınmışlardı. Önce kira ile oturdukları bu konağı, bir sene içinde satın aldılar. Recep paşa bu aralık Mısırçarşısında bir iki dükkân, Eminönünde bir ardiye peydahladı. Kaffesini karısının üstüne yaptı.

Keleşlerin Recepte öyle bir tali vardı ki, hürriyet ilân edilmeyip Abdülhamidin fermanı bir müddet daha okunsaydı alimallah sadrazam bile olacaktı.

Fakat neylersiniz ki, devir birdenbire tepe taklak geldi. Abdülhamit düştü. Keçe külâhlı Hareket ordusu sokaklarda kol gezmiye başladı ve Pakize hanımın paşası seneden seneye çıktığı merdivenlerden bir gün içinde tekerlendi. Ve önce mülâzim sani rütbesine indirildi sonra mülâzim sani maaşile tekaüde sevkolundu.

* * *

Pakize hanım bu kara haberi aldığı gün Semihaya gebeydi, harıl harıl aşeriyordu. Önce felâketi kendisinden saklamak istediler. Fakat mümkün olmadı. Baş sağlığına, geçmiş olsuna gelenleri çevirmek yakışık almazdı. Mesele meydana çıktı. Kadın bayılmalar, ayılmalar geçirdi.

Ve Keleşlerin Recep, kötü bir sonbahar sabahı marangoz takımlarile dolu zenbilini sırtlayıp kötürü olarak aldığı bir evin tamirine gittikten sonra ilk ve son evlâdı doğdu. Yavrucak kızdı. Semiha sultandan kinaye adını Semiha koydular, göbeğini kestiler.

Keleşlerin Recep bu yeni hayatından çok memnundu. Zaten paşalığa bir türlü alışamamıştı. Kirli önlüğünü sırtlayıp iskelelerde uğraşırken melmeket türküleri bile söylemiye başlamıştı. Onu yapılarda keserini ensesine koymuş, avurdu çivi ile dopdolu hapazlıyacağı tahtayı şavullarken görenler bir sene evvelki paşa olduğuna zerre kadar ihtimal vermezlerdi.

Pakize hanımın derdini tazelediğinden artık evde paşalıktan dem vurulmuyordu. Sade lâf gelişi mevzuubah etmek zorunda kalınsa, paşalık hengâmeleri:

— Dünya durdukça durasıya efendimizni saltanat devrinde...

— Variyet zamanlarımızda...

Diye senbolle ifade ediliyordu.

Semiha büyümüş, mektebe gitmiye başlamıştı. Babasının niyeti kızını muallime yapmaktı. Bir gün karısına:

— Hoca olsun, dedi, ayıp değil ya, kendi ekmeğini kendisi kazanır.

O gün Pakize göklere çıktı. Paşasının namusunu yıktı, eline verdi. Bir daha böyle rezil, böyle kepaze bir lâf etmemesine tövbe ettirdi. Musafa el bastırdı ve son sözünü şöyle haykırdı:

— Paşa kızı o, paşa kızı papas herif, fakirlerin fukaraların, ayak takımlarının kızları hoca olur. Yavruma kondurduğun şeye bak.

Bu keskin müdafaa Semihayı bütün hayatınca çalışıp alın terile yaşamaktan kurtardı.

Biraz kalın kafalı ve çok şımarık ol-

duğundan zaten dersleri beceremiyordu. Kalın kafalı dedikse, büsbütün sersem anlaşılmasın. Giyime, süse, fıkırdaklığa pekâlâ akıl erdiriyordu.

Hele Keleşlerin Recep yine bir evi tamir ederken iskeleden tekerlenip sizlere ömür vefat edince ana kız alabildiğine serpildiler.

Konağı satıp parasını bankaya yerleştirdiler. Harp içinde işleri biraz bozulmuştu ama, mütareke yılları bellerini tekrar düzeltti. Dükkânların kirası, ardiyenin bedeli icarı bir anda üç, dört misline çıktı. Ana kız Beşiktaştan Akaretlere, oradan Maçkaya, oradan da Şişliye geçtiler orada yerleştiler.

Pakize hanım hayata karşı yalnız kalınca becerikli olmuştu. Kızına iyi bir koca bulmak için Beşiktaşın kuş uçmaz, kervan geçmez bir sokağında beklemenin faydasızlığını sezmişti. Böyle hayırlı bir talip istiyen kız anaları servetin oturduğu semtlere gitmezlerse hani avuçlarını yalasınlar.

Şişliye, hele harp sonrasında, öyle sipsivri çıkılmazdı. Paşa karılığı, paşazadeliği meydana çıkardılar. Sorğuç misali tepelerine taktılar.

Recep paşalar az zamanda Şişlide çiçek gibi açıldılar.

Şu bahsi bitirmeden şu kadarını da söyliyelim ki, Pakize hanım beyaz saçları, şişman vücudile pekâlâ paşa karısına benziyordu. «Hamfendi» aşağı, «Hamfendi» yukarı salındığını görenler, Recep paşanın hakikî bir paşa, Semiha hanımın hakikî bir paşa zade olduğunda zerre kadar şüphe edemezlerdi.

Asalet meraklısı

Ahmet Süleyman, hayatta pişmiş, hayatta yetişmiş girgin bir iş adamıydı. Üniversiteyi bitirir bitirmez matbuat hayatına geçmiş, bir müddet makaleler yazıp, röportajlar yaptıktan sonra, teknik kısmına intisap etmiş, gazetenin teknik taraflarında epey müddet çalıştıktan sonra babasından kalan para ile, bir yevmî gazete kurmuştu. İlk zamanlarda ölesiye çalıştı. Mesleğin bin türlü müşkilâtile boğuştu, nihayet müessesesini sarsılmaz bir hale getirdi. Muharrirlerine en iyi parayı o veriyor, teknik kısımda en usta elemanları çalıştırıyordu.

Muvaffak oluncıya kadar annesile beraber Babıâliye yakın bir sokakta küçük bir evde oturuyorlardı. Fakat işler yoluna girip hakikaten iyi para kazanmıya başlayınca annesi Ayşe hanım ısrar etti, Şişliye mükellef bir apartımana taşındılar.

Ahmet Süleymanın pederi Süleyman efendi deri tüccarı idi. Hayatını pek kanaatkâr geçirmiş, bütün gayretini oğluna biraz para bırakmakla iyi bir tahsil vermiye sarfetmişti. Emri hak vaki olduğu zaman, arkasında on bin liralık bir servet, hukuk tahsil etmiş, ateş gibi bir delikanlı terkettiği için gözleri arkada kalmadı.

Ayşe hanımın, oğlu Ahmede evlenmek bahsi müstesna, her hususta mutlak emniyeti vardı. Okadar ki, on bin lirayı bir tahtada bankadan çekip gazete işlerine yatırmasını tenkit etmek şöyle dursun, bilâkis takdir etti, Ahmet Süleymana şevk ve cesaret verdi. Fakat evlenmek meselesinde tuhaf bir fikri sabiti vardı. Ona göre Ahmet her tarafta keçesini sudan çıkarır fakat el kızının iğvasına muhakkak kapılır, kanardı.

Delikanlı bu mevzuda konuştukları zaman işi âdeta izzeti nefis meselesi yapıp itiraza kalkarsa, kadıncağız:

— Yoo... Ahmedim, derdi, burada

RENKLİ İlkbahar Sayımız

KARİKATÜR, fevkalâde nefis bir BAHAR sayısı hazırlamaktadır. Bu sayıya ilâve edeceğimiz renkli resimler, kıymetli ressamımız Ramiz'in sanatkâr fırçasile şimdiden büyük bir itina ile hazırlanmaktadır.

●

Renkli İlkbahar sayımızın sayfalarında bütün renkleri ve güzelliklerile bir bahar neşesi bulacaksınız.

●

Çok nefis bir şekilde hazırlanmakta olan renkli İlkbahar sayımız pek yakında çıkacaktır.

elinin hamurile işlere karışma. Sen bilir misin, büyü yaparlar adama, aklını başından alırlar. Hele eşek dili yedirdiler mi, çenen kısılır, ebenneka olursun.

Ahmet vaziyetini büyütüp bankadan çektiği binlikleri birer birer yerine koyduktan başka, üstüne birkaç misli daha ekleyince Ayşe hanımın üstüne bir atiklik geldi. Sordu, soruşturdu, kenarda köşede şöyle yedi göbek asîl takımından bir kız aradı. Dilediği gibisini bulamayınca telâşı arttı. Nihayet Ahmet Süleymanı vır, vır yiyerek paşazadelerin, asalet, devlet sahiplerinin Şişlide oturduklarından ötürü o semte taşınmak müsaadesini kopardı.

Ahmet Süleymanlar da mükellef bir apartımana yerleştiler.

Tesadüf bizim asîl gelin meraklısı Ayşe hanımı asaleti şeksiz şüphesiz meydanda olan Pakize hanıma komşu düşürdü. İki ihtiyar kadın, ayni semtin yetiştirmesi olduklarından mıdır, nedendir, çabuk anlaştılar. Ayşe hanım, Semiha için:

— Biraz hoppaca ama, yedi göbek sülâlesi meydanda bir kız. Annesi ipini gevşetmiş de böyle olmuş, benim terbiyem altına girsin alimallah mum kesilir.

Diyerek, Ahmet Süleymana baş belâsı kesilmişti. İşten, güçten baş kaldıramıyan, paşakızlarından evvel eski ödü kopan delikanlı her ne kadar:

— Aman anneciğim, etme, eyleme, bana ne gadrin var. Benim şimdi evlenecek zamanım mı? Hem paşa kızı kim, biz kim?

Tarzında itiraza, yalvarmıya girişmişse de annesini caydırmıya muvaffak olamamış, hele güzel Semihayı görünce ayak diremesi büsbütün hafiflemiş, ve nihayet razı gelmişti.

Düğün günü sanki Semiha ile Ahmet Süleyman değil, bizzat valde hanım evleniyordu. Bütün konusuna, komşusuna, ahret, dünya, cennet, araf, kan ve süt kardeşlerine:

— Gözüm açık gitmiyeceğim, kardeşler, diyordu. Oğlanı çok şükür helâl süt emmiş, soyu, sopu belli bir kibarzade ile baş göz ettim, aman ne devlet ne devlet!

Ahmet Süleyman fazla para kazanıyordu. İki evi birleştirdikten sonra Pakize hanım da, kızı da iki küçük dükkânla bir ardiye kirasının ne kepaze şey olduğunu ossaat anladılar.

Ayşe hanım da, Ahmet Süleyman da çok tok gözlü, çok eli açık insanlardı. Cimrilik, kirbitçilik falan bilmiyorlardı. Apartıman mutfağı saray kilârı gibi işliyor, yenilip içilen belli olmuyordu.

— Devam edecek —

Dünya Karikatürleri

Kadın (Gözünü açmadan) — Şu kocama budala derim ama, lâstik şilteyi havagazile doldurmayı iyi akıl etti. Hafif hafif, yumuşak yumuşak yatıyoruz!..

Nikâh memuru — Bayanı karılığa kabul ediyor musunuz?..
Damat — Bir kere de sizin fikrinizi alayım mösyö, nasıl gözünüz tuttu mu?..

ZEHİRLİ GAZ TECRÜBESİNDE:
— İperit falan masal, şu benzin kokusu hepsinden beter vesselâm!..

Yeni zengin — Süvari kıyafeti cakalı şey, pek hoşuma gidiyor amma, şu mel'un hayvana binmek mecburiyeti olmasa!...

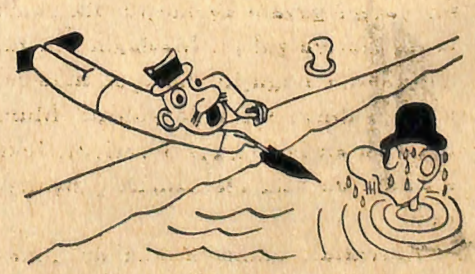

Karadaki — Tutsana şemsiyemi be adam...
Denizdeki — Artık şemsiyeye ihtiyacım kalmadı, tepeden tırnağa kadar ıslanmış bulunuyorum!...

Pek yakında: Renkli ve son derece nefis ilkbahar sayımız bekleyiniz..

Radyolin diş macunu niçin kullanmalıdır Çünkü:

Güler yüz

için ilk şart güzel diş

Güzel diş

için ilk ve en esaslı şart da

Radyolin

Kullanmaktır.

RADYOLİN

MİKROPLARI % 100 ÖLDÜRÜR, DİŞLERİ FIRÇANIN GİRMEDİĞİ YERLERE KADAR NÜFUZ EDEREK TEMİZLER, PARLATIR, DİŞ ETLERİNİ BESLER HASTALANMALARINA MÂNİ OLUR.

Dişlerinizi sabah, öğle ve akşam her yemekten sonra Radyolin diş macunu ile fırçalayınız.

Kolaylık-Şıklık

) Her şeyden evvel kolaylığı arayan spor meraklısı Bayanlar, onlar için yapılmış olan bu sentür-kulotları giyerek şıklığı da temin etmiş olurlar. Hututu inceltir. Vücudun tenasübünü düzeltir ve en şedid hareketlerde bile katliyyen kaymaz

Fiyatı: 7 1 2 liradan itibaren.

Satış yeri yalnız: öz

J. Roussel Paris

İSTANBUL, Beyoğlu

Tünel meydanı 12 No. lu.

Mağazamızı ziyaret ediniz veya 18 No.lu tarifemizi isteyiniz.

Fiyatlarımızda büyük tenzilât.

EV DOKTORU

Ehemiyetsiz ârızamlar, küçük rahatsızlıklar için hemen telâşlanarak doktora koşmak, saatlerce, bazan günlerce hastalığınızın mahiyetini anlıyamadığınızdan merak içinde kalmak istemiyorsanız, YENİ EV DOKTORU'nu itina ile biriktiriniz. Ailede EV DAKTORU 20 formada tamam olacak bir Tıp Ansiklopedisidir. Onda, mahiyetini, işaretlerini ve sebeplerini öğrenmek istediğiniz her hastalığı hurufu heca sırasile bir dakikada bulacaksınız. YENİ EV DOKTORU sade size hastalığın mahiyeti ve sebeplerini değil, tedavi usul ve çarelerini de açık bir lisanla anlatacaktır. Her aile babası, her anne, YENİ EV DOKTORU'nu vefakâr bir arkadaş, samimi bir kara gün dostu gibi kütüphanesinden ayırmamalıdır. Her forma 10 kuruştur.

MEŞHUR Adamlar Ansiklopedisi

TAMAMLANDI

Dört mükemmel cild teşkil eden bu emsalsiz eser, 1600 sahife, 7500 resim ve tablodan mürekkebdir. Şarkın ve çarbın en meşhur simalarının hayat ve eserlerini bu kıymetli Ansiklopedide bulabilirsiniz. Çok sağlam ve nefis bir şekilde cildlenen bu eserin beher cildi 275 kuruştur. Dört cildi birden almak istiyenlere tekmil eser 10 liraya gönderilir. Posta havalesile 10 lira gönderenlere tam kolleksiyonları derhal gönderilir. Kendinizi bu emsalsiz eserden mahrum etmeyiniz.

ADRES:

İstanbulda, Ankara caddesinde (YEDİGÜN) neşriyat direktörlüğü

7 GÜN Neşriyat

Akba

Kitapevi — Ankara

Bütün mektep kitaplarının satış yerid. Mektep kırtasiye çeşitleri en müs. şartlarla temin edilir. Tel: 3377

Tarihten Çizgiler

Geçen yılların en gülünç taraflarını birer tablo halinde bu albümde bulacaksınız. Fiatı yalnız 25 kuruştur.

Bir zarf içinde 25 kuruşluk posta pulu gönderenlere derhal bir adet gönderilir.

KARİKATÜR

Kadın — Ah annem beni doğuracağına taş doğursaydı...
Erkek — Aman karıcığım, benim talim yok, yine benim kafama düşerdin!...

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat müdürü: Sedat S.